സർപ്പക്കളം അല്ലെങ്കിൽ കളംപാട്ട്

നാഗാരാധനയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗവും ചിത്ര കലാരംഗത്തെ ഒരു പ്രധാന ശാഖയുമാണ് സർപ്പക്കളങ്ങൾ. ആദിമ മനുഷ്യനെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രകൃതിശക്തി കളിൽ ഒന്നത്രേ നാഗങ്ങൾ. ഇവയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാതെ ആടിയും പാടിയും ഛായാചിത്രമെഴുതിയുണർത്തിയും പ്രീണിപ്പിക്കാം എന്ന തോന്നലിൽ നിന്നായിരിക്കാം സർപ്പക്കളങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി. അണിയലുകളും കോലമെഴുതലുമെല്ലാം ഇവയുടെ പ്രാഗ്‌രൂപങ്ങളാണ്. കാവിലെ നിലങ്ങളിലാണ് ആദ്യം കളങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നത്. പിന്നീട് ആര്യാഗമനത്തോടെ കാവുകളെല്ലാം ആര്യമാതൃകയിലേക്ക് മാറിയപ്പോൾ കളമെഴുത്തും ക്ഷേത്രച്ചുറ്റമ്പലങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ടു.

പാരമ്പര്യ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. വ്യക്തിയുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും സമൂഹത്തിന്റെ നന്മകൾക്കും വേണ്ടി ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നും ചില കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കണമെന്നും സമൂഹം അനുശാസിക്കുന്നു. ഈ പ്രാകൃത വിശ്വാസങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിന് അനുഷ്ഠാനമെന്നും രണ്ടാമത്തേതിന് വിലക്ക് എന്നും പറയും. ഒരു കർമ്മംകൊണ്ട് ഉദ്ദിഷ്ടഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുമ്പോൾ അത് വീണ്ടും ചെയ്യാൻ പ്രേരണയുണ്ടാകുന്നു. അതൊരു അനുഷ്ഠാനമായിത്തീരുന്നു. മതപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട്. മതപരമായ ആഘോഷങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമൊക്കെ പ്രാദേശിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മികച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്.

സമ്പന്നമായൊരു ചിത്രകലാപാരമ്പര്യം കേരളത്തിനുണ്ട്. അതിൽ പ്രഥമഗണനീയമാണ് കളമെഴുത്ത് അഥവാ ധൂളീചിത്രം. കേരളത്തിലെ പരമ്പരാഗതമായ പ്രധാന ചിത്രകലാവിഭാഗങ്ങൾ കളമെഴുത്ത്, മുഖത്തെഴുത്ത്, മെയ്യെഴുത്ത്, മുഖംമൂടികൾ, അണിയലങ്ങൾ, ചുമർച്ചിത്രങ്ങൾ എന്നിവയാണ്. ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ചുരുൾച്ചിത്രങ്ങൾ പോലെ ഒരിക്കൽ വരച്ച ചിത്രം കൊണ്ടു നടന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കേരളത്തിൽ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. കേരളത്തിലുടനീളം കണ്ടുവരുന്ന ചിത്രകലാരൂപമായ കളമെഴുത്തിന്റെ ക്ഷണികായുസ്സ് അതിനെ വേറിട്ടതാക്കുന്നു. ഒന്നിലേറെ അനുഷ്ഠാനക്രിയകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു അനുഷ്ഠാനകലാചക്രത്തിലെ അവിഭാജ്യമായ ഒരു ഘടകമാണ് കളമെഴുത്ത്.

ദേവതകളുടേയും മൂർത്തികളുടേയും സാങ്കല്പികമോ പ്രതീകാത്മകമോ ആയ രൂപങ്ങൾ വർണ്ണപ്പൊടികൾ കൊണ്ട് നിലത്ത് വരയ്ക്കുന്ന കേരളീയ അനുഷ്ഠാന ചിത്രകലാ സമ്പ്രദായമാണ് കളമെഴുത്ത്. സാധാരണയായി ക്ഷേത്രം, കാവ്, വീട് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രകൃതിദത്തമായ പഞ്ചവർണ്ണപ്പൊടികൾ ഉപയോഗിച്ചാണ് കളമെഴുതുന്നത്. പ്രീതിപ്പെടുത്തേണ്ട മൂർത്തിയുടെ ചിത്രമാണ് കളത്തിലെഴുതുന്നത്. വിഗ്രഹമുണ്ടാക്കി ആരാധിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണിത്. സർപ്പക്കളത്തിൽ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ സർപ്പങ്ങളെ കെട്ടി ഒരു ദൃശ്യരീതിയുണ്ടാക്കുന്നു. ഉടൽഭാഗം മിക്കവാറും ഭൂമിയോടുചേർന്ന് പരന്ന രീതിയിലും (flat treatment) പത്തി ഭൂപ്രതലത്തിൽ നിന്നും ഉയർന്നു വന്നേക്കുമെന്ന തോന്നൽ ഉണ്ടാകുന്ന രീതിയിലുമാണെഴുതുന്നത്. പത്തിയിലെഴുതുന്ന കണ്ണുകളുടെ പ്രത്യേകശൈലികൊണ്ട് മനുഷ്യക്കണ്ണിന്റെ അതിവിദൂരമായ തോന്നിപ്പിക്കാം. തോന്നലുണ്ടാക്കുന്നതോടെ ചിത്രം ജീവസ്സുറ്റതാകുന്നു. കളംപാടി പാമ്പിനെ ഉണർത്താൻ അതോടെ എളുപ്പമാണ്. മനസ്സിൽ വിശ്വാസത്തോടെ അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്മൃതികൾ അപ്പോൾ വിശ്വാസികളിൽ പത്തി വിടർത്താൻ തുടങ്ങും. പാട്ടും കൊട്ടും മറ്റു പല ഘടകങ്ങളും ചേർത്തുനിർമ്മിച്ച അനുഷ്ഠാനാന്തരീക്ഷം സർപ്പരൂപത്തെ മാനസികമായി ജീവത്താക്കാൻ (animate) പോന്നതാണ്. ചിത്രം വെറുമൊരു പടമെന്നതിനുപകരം അവിടെ നടക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനകളം (basic space) ആയിത്തീരുന്നു. ഈ കളത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് വിശ്വാസാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നത്. അതിലെ ഓരോ ക്രിയയും നാടകീയത പേറുന്നു. കളം വരക്കുന്നതുമുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന നാടകീയത അതു മായ്ക്കുന്നതിലൂടെ പരിസമാപ്തിയിലെത്തുന്നു.

പുള്ളുവന്മാരും, കുറുപ്പന്മാരുമാണ് സാധാരണയായി കളം നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ വിദഗ്ധർ. കുറുപ്പന്മാർ നിർമ്മിക്കുന്ന കളത്തിന് അഥവാ കളംപാട്ടിന് അഞ്ചു ദിവസവും പതിമൂന്ന് കളങ്ങളുമാണ് സാധാരണയായി ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. ആദ്യമായി കളം പാട്ടിനായി ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നു. വൃശ്ചികമാസത്തിലെ ചൊവ്വ, വെള്ളി ദിവസങ്ങളിലേതിലെങ്കിലും കലശവും അതിനോടനുബന്ധിച്ച് കളംപാട്ടും തീരുമാനിക്കുന്നു. ആദ്യം കുറയിടൽ ചടങ്ങാണ്. കളം വരയ്ക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് മുകളിൽ പന്തലിട്ടതിനു താഴെ വെള്ളയും പട്ടും കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുന്നു. ചുറ്റും കുരുത്തോലയും മാവിലയും വെറ്റിലയും പഴുക്കടയ്ക്കയും കെട്ടിത്തൂക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഗണപതിയെ സങ്കല്പിച്ച് വലതുഭാഗത്ത് നാളികേരവും അരിയും നെല്ലും വച്ച് വിളക്കുകൊളുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം കളം എഴുതാനാരംഭിയ്ക്കുന്നു. കളമെഴുതുന്നതിന് ബാഹ്യമായ അളവുകോലുകൾ മിക്കവാറും ഉപയോഗിക്കാറില്ല. മനക്കണക്കും കൈക്കണക്കുമാണ് ആസ്പദം. ഭസ്മം കൊണ്ട് ആദ്യംതന്നെ അടി മുതൽ മുടി വരെ ഒരു നീണ്ട വര വരയ്ക്കുന്നു. അതിനുശേഷം രൂപക്കളങ്ങൾ വരയ്ക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. ഓരോ അവയവത്തിന്റേയും വലിപ്പം ആനുപാതികമായിരിക്കും. നെറ്റി മുഖം മാറ് അരക്കെട്ട് തുടങ്ങി ഓരോ ഭാഗങ്ങൾക്കും ഇത്ര വിരൽ (അംഗുലം) വിസ്താരം എന്ന് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ അനുപാതം സൂക്ഷ്മമായി അവലംബിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അടിഭാഗത്തുനിന്ന് നോക്കുമ്പോൾ കളത്തിലെ രൂപം നിലത്തുനിന്ന് ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നതായി തോന്നുന്നത്. ഭദ്രകാളിക്കളത്തിന്റെ മാറിടം ഒരുക്കുന്നത് നെല്ല് കൂമ്പാരംകൂട്ടി അതിനുമുകളിൽ പൊടി വിതറിയാണ്. പൊടി വിതറുന്നതിന്റെ നിമ്നോന്നതികൾ കൊണ്ടും വശങ്ങളിൽ കൊടുക്കുന്ന ഷെയ്ഡുകൾ കൊണ്ടുമാണ് കളത്തിന് ദ്വിമാന ത്രിമാന പ്രതീതി കൈവരുന്നത്.

വലതുകയ്യിലെ തള്ളവിരലും ചൂണ്ടുവിരലും സമ്മുഖമാക്കിയതിന്റെ വിടവിലൂടെയാണ് പൊടി വിതറുക. വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെയും എന്നാൽ വേഗത്തിലുമാണ് വർണ്ണപ്പൊടികൾ വിന്യസിക്കുന്നത്. ചില കളങ്ങൾ വരയ്ക്കുമ്പോൾ തുടക്കത്തിൽ കരിപ്പൊടി വിതറി അതിന്റെ മധ്യത്തിലൂടെ വെള്ളപ്പൊടി കൊണ്ട് ഒരു രേഖ വരച്ച് അതിനെ ആസ്പദമാക്കി രൂപവിന്യാസം നടത്തും. അതുപോലെ കളങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിക്ക് വരക്കോലുകളും പൊടിവിതറാൻ ചിരട്ടകൊണ്ടുള്ള കളക്കുടുക്കകളും ചില കളമെഴുത്തുകാർ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

രൂപക്കളങ്ങൾ പാദം മുതലോ തലമുതലോ വരച്ചു തുടങ്ങും. കളം വരച്ചശേഷമാണ് പുറംകളം പൂർത്തിയാക്കുക. ചില കളങ്ങളുടെ കണ്ണു മിഴിപ്പിക്കുന്ന ചടങ്ങ് ഭക്തിപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കാറുണ്ട്. കളം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം നിലവിളക്ക്, നെല്ല്, അരി, പഴുക്കടക്ക തുടങ്ങിയവ ചുറ്റും വെച്ച് അലങ്കരിക്കും. ക്ഷേത്രങ്ങളിലോ, സർപ്പക്കാവുകളിലോ, വീടുകളിലോ ആണ് കളങ്ങൾ വരയ്ക്കുന്നത്. ചുറ്റും കത്തിച്ചു വെച്ച നിലവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കളങ്ങൾക്ക് അഭൗമമായ ദൃശ്യവിശേഷമാണ് ലഭിക്കുന്നത്.

ത്രിസന്ധ്യകളിലാണ് കളം വരയ്ക്കുന്നത് (കാലത്ത്, ഉച്ചയ്ക്ക്, രാത്രി) കളം വരച്ചതിനുശേഷം കളിത്തിലിരിയ്ക്കേണ്ട പിണിയാൾ സകല ആടയാഭരണങ്ങളോടെ അന്നപാനാദികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് കളംപൂജ ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. അതിനുശേഷം തിരിയുഴിച്ചിൽ നടത്തി കമുകിൻ പൂക്കുല കയ്യിൽ പിടിച്ച് കളത്തിലിരിയ്ക്കുന്നു. തുടർന്ന് മൃദംഗം, കൈമണി, തംബുരു എന്നിവയുടെ അകമ്പടിയോടെ പാട്ട് ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. ദേവതാസ്തുതികൾക്കുശേഷം

“പണ്ട് ഉദയനാപർവ്വതത്തിന്മേൽ പോയോരു ശാഖയുണ്ടുപോലും ദൈവമേ. അതിന്മേലൂടെപ്പോയോരു നാഗത്തിൻ തലവൻ നാഗരാജാവിന്റെ ഒന്നാമത്തെ തൃത്തലയുണ്ടുകാണാകുന്നു” എന്നു തുടങ്ങിയ സർപ്പസ്തുതികൾ പാടാനാരംഭിയ്ക്കുകയും

“ഒന്നാം പുറ്റുവലഞ്ചവരല്ലോ
ഓരടി വച്ചു കളിപ്പവരല്ലോ
രണ്ടാം പുറ്റുവലഞ്ചവരല്ലോ
ഈരടി വച്ചു കളിപ്പവരല്ലോ”

എന്നു തുടങ്ങുന്ന പാട്ടുപാടി സ്തുതിച്ച് കളം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് പിണിയാൾ എഴുന്നേറ്റ് പൂക്കുലകൊണ്ട് കളം മായ്ച്ച് കളംപാട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പിന്നീട് ആ കളം മായ്ച്ച് ഉച്ചയ്ക്കുള്ള കളത്തിനായി വീണ്ടും മറ്റൊരു രൂപം നിർമ്മിക്കുന്നു. ഓരോ കളത്തിനും പലപല രൂപങ്ങളും കെട്ടുകളും നിർമ്മിക്കുന്നു. നാലു ദിവസങ്ങളിലായി മൂന്ന് കളങ്ങൾ വീതം പന്ത്രണ്ട് കളങ്ങൾക്കുശേഷം അഞ്ചാം ദിവസം പുറ്റുകളമാണ്. ഒരൊറ്റക്കളത്തിലായി അറുപത്തി നാല് പുറ്റുകളും അവയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നും തലനീട്ടുന്ന കൊച്ച് സർപ്പങ്ങളേയുമാണ് ഇതിൽ ചിത്രീകരിക്കുക. ഈ കളം

പകുതി പാടിയതിനുശേഷം പിണിയാൾ കൈയിൽ അരിയോടെ എഴുന്നേറ്റ് അരിയും കമുകിൻ പൂക്കുലയും പാലും, കരിക്കും, മഞ്ഞളും ഉരലിൽ ഇട്ട് ഇടിക്കുന്നു. ഒറ്റ ഉലക്കയിൽ ആ സർപ്പംപാട്ടിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാ പിണിയാളുകളും ഒന്നിച്ച് പിടിച്ച് വായ്ക്കുരവയുടേയും ആർപ്പുവിളികളുടേയും പഞ്ചവാദ്യത്തിന്റേയും അകമ്പടിയോടെ നടത്തുന്ന ഈ ചടങ്ങിന് പൊങ്ങൂറിടി എന്നാണ് പേര്. ഇടിച്ച് പാകമായ ഈ നൈവേദ്യം നാഗത്തിനർപ്പിച്ച് എല്ലാവരും സംതൃപ്തിയോടെ കളംപാട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കളത്തിലെ സർപ്പചിത്രം ഒരു മുഖംമൂടി (mask) പോലെ സ്ഥിരമായി ഒരു ഭാവം മാത്രമേ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെ വിശദമായ ആഖ്യാനമാണ് തോറ്റം പാട്ടും പുരാവൃത്തവും. കളംകണ്ടും പാട്ടുകേട്ടും ആ പ്രത്യേകാന്തരീക്ഷത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് സർപ്പബാധ ഉണ്ടാകുന്നത് മനഃശാസ്ത്രപരമായി സംഭവ്യമാണ്. ഇങ്ങനെ ബാധവന്നാൽ ആടിയതിനുശേഷം അവർ സർപ്പക്കളം മായ്ച്ചുകളയുന്നു. അതോടെ കൊട്ടും പാട്ടുമെല്ലാമവസാനിക്കുകയും മനസ്സ് ശാന്തമാവുകയും ചെയ്യും.

ഭയവും ഭക്തിയും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുപുറങ്ങളാണ്. ഭയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ആ വസ്തുവിനെ/ ജീവിയെ കൊല്ലുകയോ സൗഹാർദ്ദം സ്ഥാപിക്കുകയോ ആണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ വഴിയാണ് കൂടുതൽ അഭികാമ്യം എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരായിരുന്നു കൂടുതലും. സർപ്പക്കളത്തിൽ സർപ്പത്തെ ആരാധിച്ചു പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതു വഴി അതിനോടു തോന്നുന്ന ഭയത്തിൽ നിന്ന് മാനസികമായി രക്ഷപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഒരു മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് എത്താനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളാണ് അനുഷ്ഠാനക്രിയകളിലൂടെ ഒരുക്കിയെടുക്കുന്ന രംഗവിതാനങ്ങൾ. സർപ്പക്കളത്തിൽ ധൂളീചിത്രം അവസാനമാണ് മായ്ക്കുന്നതെങ്കിൽ മുടിയേറ്റിൽ ഭദ്രകാളിക്കളം എഴുതി പൂജിച്ചു ചൈതന്യം നല്കിയ ഉടനെ മായ്ച്ച് ആ ചൈതന്യം കാളിവേഷം കെട്ടിയ നടനിലേക്ക് ആവാഹിക്കുന്നു. ഉഗ്രരൂപിണിയായ കാളിയെ കെട്ടിയാടിച്ച് അതിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മാനസികമായ ഒരു പ്രതിരോധശക്തി വിശ്വാസികൾ നേടുന്നു. അങ്ങനെ ഭീതിദമായ വസൂരിയെ ഭക്തികൊണ്ടു തടയുന്നു. ഇത് മാനസികമായ ഒരു വാക്സിനേഷൻ (mental vaccination) കൂടിയാണ്.

കൃഷിയും ഋതുക്കളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കേരളത്തിന്റെ മിക്കവാറും എല്ലാ അനുഷ്ഠാനകലകളും ഉണ്ടായതും നിലനിന്നതും. ഭൂമിയും

മനുഷ്യനും പക്ഷിമൃഗാദികളും സസ്യലതാദികളും സഹവർത്തിത്വത്തോടെ കഴിയുന്ന ഒരു ജീവിതവീക്ഷണം ഓരോ കലയിലുമുണ്ട്. രാത്രിയുടെ കറുപ്പിനെ അകറ്റുന്ന പന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് എല്ലാ അനുഷ്ഠാനകലകളും നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. ചുവപ്പും മഞ്ഞയും കലർന്ന പന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചം ചലനാത്മകമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പന്തത്തിൽ നിന്നുള്ള വെളിച്ചം വീഴുന്ന കളത്തിലെ ചിത്രത്തിന് ജീവൻ വയ്ക്കുന്നതു പോലെയുള്ള ഒരനുഭവം വിശ്വാസികൾക്കുണ്ടാവുകയും അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ വിശാല തലത്തിലേക്കുയരുകയും ചെയ്യും. കളത്തിലെ രൂപം ചലിക്കുന്നതോടെ ഈ ചലനാത്മകത കഥാപാത്രത്തിലേക്കും പകരും. കഥാപാത്രത്തിന്റെ അടുത്തു പന്തം പിടിക്കുക, പന്തത്തിലേക്ക് തെള്ളിപ്പൊടി എറിയുമ്പോൾ ഒരു സ്ഫോടനത്തോടെ അത് കത്തി അഗ്നിഗോളമായി മുകളിലേക്കുയരുക - ഈ രണ്ടു പ്രക്രിയകളും കഥാപാത്രത്തിന്റെ അതിഭൗതികത വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കും. കഥാപാത്രത്തിന്റെ ചടുലമായ ശരീരചലനവും വാദ്യവും സംഗീതവും തോറ്റംപാട്ടുമെല്ലാം അകമ്പടിയായി സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്ന മായാരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിലെ സ്മൃതിബിംബത്തെ ഉയർത്തും. യാഥാർത്ഥ്യവും യാഥാർത്ഥ്യരാഹിത്യവും ഇവിടെ ഒന്നിക്കുന്നു. ദൃശ്യ, ശ്രാവ്യ, ചലന ക്രിയകളുടെ ആകത്തുകയാണിത്. കുറേനേരം ആടിയ രൂപങ്ങൾ ഈ ഭാവമുണർത്തി വീണ്ടും വിസ്മൃതിയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു. പകൽവെളിച്ചത്തിൽ നിത്യജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് ജനങ്ങൾ മടങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിലെ അരങ്ങ് അടുത്ത തവണത്തേക്കായി പത്തി താഴ്ത്തി നിലകൊള്ളും.

കളങ്ങൾക്ക് പ്രാധാനമായും അഞ്ച് നിറങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. കേരളത്തിന്റെ ഏതു ദൃശ്യകലയുടേയും പാരമ്പര്യത്തിൽ ഈ പഞ്ചവർണ്ണങ്ങളേയുള്ളൂ. മുഖത്തെഴുത്തിനും മെയ്യെഴുത്തിനും നിലത്തെഴുത്തിനും (കളം) ചുമരെഴുത്തിനും (ചുമർ ചിത്രങ്ങൾ) പാളകൊണ്ടുള്ള മുഖാവരണത്തിനും എല്ലാം ഈ പഞ്ചവർണ്ണങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇത് ഒരു സംസ്കൃതിയുടെ ദൃശ്യബോധത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ചിഹ്നമായി കണക്കാക്കാം. ദൃശ്യകലയിലെ ഈ പഞ്ചവർണ്ണ വ്യവസ്ഥ ഒരു ചിഹ്നശൃംഖലയുടെ ഭാഗമാണ്. കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതി, ഭൂവിഭാഗത്തിന്റെ സവിശേഷത, കാലാവസ്ഥ, ഉൽപാദന രീതി, ഉൽപന്നങ്ങൾ, പാരിസ്ഥിതികബോധം, കാർഷികബന്ധം, സമ്പദ്വ്യവസ്ഥ, അധികാരവ്യവസ്ഥ, ജാതിവ്യവസ്ഥ എന്നിവയെയെല്ലാം ക്രോഡീകരിച്ച ഒരു സംസ്കാരചിഹ്നമാണത്. പഴയകാലത്ത് മനുഷ്യന്റെ ഭയവും

ആകാംക്ഷയും ദുഃഖവും വിശ്വാസവും ആശ്വാസവും ആചാരവും ക്രോഡീകരിച്ചതാണ് ഇതിലെ ക്രിയകളെല്ലാം. പ്രകൃതിയോടിണങ്ങിക്കഴിയുമ്പോഴും അതിനോട്ടുള്ള ഭയവും സമൂഹത്തിന്റേയും വ്യക്തിയുടേയും മോഹങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളുമെല്ലാം ഇതിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. കളം ദേവതയുടെ രൂപനിർമ്മാണം മാത്രമല്ല. അതിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ക്രിയകൾ നടക്കുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ കളത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ മിത്തിനെ ക്രോഡീകരിച്ച ചിഹ്നങ്ങളായിരിക്കും. കളത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നത് അന്നത്തെ സാമൂഹികമനഃശാസ്ത്രമാണ്. കളം വരച്ച് തോറ്റം പാടി കളത്തെ ഉണർത്താനുള്ള ക്രിയകൾ ചെയ്താൽ അത് തന്റെ മോഹം/ആവശ്യം സാധിച്ച് തരുമെന്നത് ആശ്വാസമന്ത്രവാദമാണ് (faith healing). ആധുനികമനഃശാസ്ത്രത്തിലെ സൈക്കോതെറാപ്പിയുടെ ഫോക്പാഠമാണത്. കളത്തിന്റെ നിറം, അവിടെയൊരുക്കുന്ന നിലവിളക്കിന്റേയും പന്തത്തിന്റെയും ചെംമഞ്ഞനിറമുള്ള വെളിച്ചം, കത്തിക്കുന്ന സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ മണം, ഉപയോഗിക്കുന്ന വാദ്യഘോഷങ്ങൾ, താഴ്ന്ന സ്ഥായിയിൽ നിന്നു തുടങ്ങി ദ്രുതതാളത്തിലെത്തുന്ന പാട്ട്, ഉയർന്ന സ്ഥായിയിലുള്ള ആറാപ്പ്/വായ്ക്കുരവകൾ എന്നിവ ഓരോന്നും പിണിയാളുടെ മനസ്സിലെ രോഗാവസ്ഥയെ മൂർദ്ധന്യത്തിലാക്കുകയും വികാരവിരേചനത്തിലൂടെ പതിയെ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്യാനുതകുന്ന വിധത്തിലുള്ളതായിരിക്കും. ഭക്തിയുടെ രാഗവും താളവുമുള്ള ആ അനുഭൂതി മനസ്സിന് വിമലീകരണം നേടിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് അനുഷ്ഠാനകലയുടെ നേട്ടം. അതാണതിന്റെ ധർമ്മവും.

അവതാരകൻ, പ്രേക്ഷകൻ എന്ന വ്യത്യാസങ്ങളില്ലാതെ എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്ന ഒരു കലാപ്രകടനമായി മാറുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാടൻ കലകളിൽ നമുക്ക് കാണാനാവുക. സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാകുന്ന പ്രതിപാദനം, ജീവിതത്തോട് അടുത്തു നില്ക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ, സമൂഹത്തിലെ മൊത്തമായ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ കലാപരമായ ആവിഷ്കരണം, അഭിനേതാക്കളുടേയും സദസ്യരുടെയും ഒരുമിച്ചുള്ള പങ്കാളിത്തം എന്നിവയെല്ലാം കൊണ്ട് നാടോടിക്കലകൾ ജനകീയമാണെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും.

പ്രകൃതിയുമായുള്ള മനുഷ്യന്റെ സമ്മേളനം ആചാരങ്ങളിലും വിശ്വാസങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. കാവുകളും കുളങ്ങളും അതിന്റെ ഭക്തിനിർഭരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കൊപ്പം കാർഷികസംസ്കാരത്തിന്റെ, നാട്ടുപാരമ്പര്യത്തിന്റെ മായാത്ത ചിത്രങ്ങളാണ് കാഴ്ചക്കാരിലേക്കു

പകരുന്നത്. കളത്തിലെ ഭഗവതിയും ചൈതന്യവും നാഗരൂപവുമെല്ലാം ഇണങ്ങി ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ബാക്കിപത്രങ്ങളാണ്. പ്രകൃതിയുടെ സന്തുലിതാവസ്ഥക്ക് കോട്ടം തട്ടാതെ മനുഷ്യനും അവന്റെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും സഹവർത്തിത്വത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ച് സംസ്കാരം ഉന്നതാവസ്ഥയിലെത്തുന്നത് കളമെഴുത്തിൽ ദർശിക്കാനാവും.

രാധ പി.എസ്.
മിഥുനപ്പിള്ളി മന,
ബെന്നറ്റ്സ് റോഡ്, തൃശ്ശൂർ -20,